

2002-6 – co jsem potkal v útrobách ČSSD

- do těchto útroch jsem v podstatě nedobrovolně nahlížel prostřednictvím starosty Ladislava Péti - on sám byl starostou obce Budišov, členem okresního a krajského výkonného výboru ČSSD, jeho milenka byla současně jeho hlasem v ústředním výkonném výboru ČSSD, byl rozhodujícím členem komise pro regionální rozvoj Krajského úřadu kraje Vysočina..
- jeho kontakty - operační rozsah, byly na bývalého komunistu okresního formátu a funkcionáře Okresního stavebního podniku ve Velkém Meziříčí obdivuhodné: Ministerstvo spravedlnosti (ministr za vlády ČSSD), Ministerstvo vnitra (po dosazení Zdeňka Doležela do pozice personálního ředitele ministerstva pod ministrem Grosse), Policie ČR (přístup k informacím a k veřejným zakázkám pro jeho firmy), Státní fond hmotných rezerv (přístup k zakázkám), Státní fond rozvoje bydlení (přístup k dotacím), Ministerstvo kultury (via Fr. Joura a přímo Pavel Dostál), Ministerstvo pro místní rozvoj (via poslanec Turek a následně Jourová – cesta k dotacím pro Budišov a vyvolené obce), vedení kraje Vysočina (rozhodování o veřejných zakázkách a dotacích), úřad vlády (za premiéra Grosse a Paroubka - Zdeněk Doležel), poslanecká sněmovna Parlamentu ČR(řada poslanců ČSSD – Schling, Turek, Černý, Cisár,...), Ministerstvo financí (za ministra Sobotky), vedení ČSSD...
- před fatálním bodem zvratu ČSSD na téma Zeman x Gross, jsem se stal nedobrovolným svědkem Pětovy stranické generální zповědi: zjednodušeně shrnuto rozhodl se podpořit Grosse a Tvrdíka (nakonec se mu to vyplatilo – katapultoval do nebeských výšin svého člověka = Doležela odměnou za zákulisní podporu této nastupující stranické generace)... ovšem tak, aby Miloš Zeman (jeho starý dobrý známý) mohl a musel uvěřit dojmu, že vše co Péta dělá, dělá na jeho podporu – což se také podařilo: vazba Zeman – Melčák a role této vazby v kauze Budišov je toho dokladem
- důkazem Pětovy moci byly zmanipulované veřejné zakázky, kterými se chlubil (řádově v úhrnu za miliardy), výstavba objektu ČSSD v Budišově za státní dotaci z porcování medvěda v poslanecké sněmovně (prý aby měl kam zvát soudruhy na setkání mimo pohled veřejnosti), získané a rozdělované dotace pro Budišov a vyvolené obce s oddanými a poslušnými starosty, podíly na veřejných zakázkách pro jeho oficiální i „skryté“ (psané na jiné osoby) firmy, manipulace a falzifikace prováděné v databázích spadajících pod Ministerstvo vnitra a Ministerstvo spravedlnosti, přímé linky ke Grossovi, Tvrdíkovi, Paroubkovi, Štěchovi, na některé poslance a funkcionáře ČSSD, do poslaneckého výboru pro obranu a bezpečnost, do poslanecké sněmovny, na vedení celostátních policejních útvarů, na zájmová okresní a krajská ředitelství PČR, na regionální média (jejichž majitelům pomohl s řešením jejich problémů s policií nebo úřady)... ale nakonec i na podsvětí – např.: osoby s vazbou na Berdychův gang...
- nevyřešená otázka Pětovy úzké vazby na AK Havel, Holásek a spol. aneb jejich vztah k Borisi Havlovi?
- Informace od Aleše Vébra (jednu dobu byl s Dr. Topinkou v těsném kontaktu kvůli své kauze Golf Ještěd): linka Paroubek – JUDr. Petr Topinka – Boris Havel fungovala na principu „dohoda předem“: koho, za co, na kolik, za kolik – důkazem budiž kauza Petr Forman od roku 2006 (ano, svého času náměstek ministra MMR Němce a v kritický moment jako milenec Jourové stál v cestě Paroubkovi v jeho tažení za Jourovou...), který byl obviněn a souzen za tzv. „vytunelování evropského investičního fondu“ v objemu ca 300mil.Kč – život mu až v roce 2011 zachránil nebojácný soudce Městského soudu v Praze JUDr. Braun, který prohlásil při vynášení pro Formana osvobuzujícího rozsudku: celou kauzu si vymyslel žalobce Havel, zcela bez důkazů, jenom na základě přání... - nicméně Jourová už v ten okamžik měla milence nového – šéfa odboru poradců MMR za ministra Martínka, Čunka a Vondrušky – Ing. Nováčka...

a nakonec Policie České republiky, státní zástupce Havel a trestní řízení proti mně:

- ÚOKFK – Knappová a spol. 2005 - 2012
 - policistka Knappová s bezejmenným kolegou na podzim 2005 a v zimě 2005/6 na pokyn nadřízených z vedení útvaru nejen že odmítli vyšetřovat můj podnět o vydírání, korupci a podvodech lidí kolem Péti a Jourové, ale nakonec ještě zničili vyžádaný důkaz, který tyto zločiny potvrzoval (viz výpověď Aleše Věbra před Městským soudem v Praze)
 - to jednoznačně diskvalifikuje nejen Knappovou ale celý útvar z jakýchkoliv trestněprávních úkonů proti mně z důvodu podjatosti.... ovšem v mém případě to naopak Knappovou a celý útvar kvalifikuje k trestnímu stíhání proti mně pod vedením SZ Havla – ve jménu pomsty a zastrašení někoho, kdo je svědkem jejich selhání...
 - v roce 2009 jsem se dostal, zpočátku samozřejmě aniž bych o tom věděl, do kontaktu s Knappovou a celým útvarem ÚOKFK znovu: jednoduše a prostě proto, že jiné složky policie (ÚOOZ, vyšetřovatelé z různých krajských a okresních ředitelství) nebyly od počátku roku 2007 schopné nebo ochotné splnit zadání SZ Havla: „musíte na něj něco udělat“ - toto je citace autentické výpovědi vyšetřovatele plzeňské expozitury ÚOOZ, který takto projevil vztek a znechucení v průběhu jednoho výslechu svědka v jednom z mnoha pokusů o mojí kriminalizaci...
 - a byla to právě Knappová z ÚOKFK, kdo udělal vše, co Havel chtěl a kdo se moc snažil...
 - dalším takovým oddaným realizátorem Havlova projektu byl policista Drahotka – dosazený do ÚOKFK středočeskou mafií za věrné dlouholeté služby při ochraně jejich zájmů v Mladé Boleslavi a okolí
 - mafie je zde vymezena zajímavými postavami: Jan Birke z těsného okruhu Paroubka, lidé z okruhu SŽDC, SFŽP, infiltrovaní důstojníci ÚOOZ a ÚOKFK, lidé z okruhu Petra Bendla, významní podnikatelé z Mladé Boleslavi, odborářský boss ze Škody MB a později Rathův oddaný Robin Povšík, atd....
 - policista Drahotka byl těmito lidmi nejen protlačen do útvaru, ale byla mu poskytnuta „půjčka“ na náklady spojené se získáním požadovaného vysokoškolského vzdělání na nechvalně známé policejní akademii v Bratislavě...
 - tento Drahotka, poté co se proslavil mojí likvidací (nikdy předtím ani potom nic nedokázal), od policie odešel a dnes dělá tzv. bezpečnostního školitele pro svého regionálního kmotra a jeho firmy.....
 - další postavou z týmu Drahoty a Knappové a po pomstě bažícího útvaru ÚOKFK byla policistka Danielová – je to neuvěřitelně bizarní, až tragikomické, ale Danielová byla Doleželova spojka v ÚOKFK, jako jeho člověk – bydlí ve velkém Meziříčí nedaleko od Doležela – měla (a tím patrně nejen ona) k dispozici veškeré detaily z trestního řízení a některé úkony dokonce vyřizovala cestou z Prahy do Doleželova Meziříčí
 - byla to právě ona, kdo například zajistil ono protiprávní a urválkovské ukradení akcií panu Josefu Semrádovi, akcií společnosti Kristián development, a.s., s hodnotou cca 80 mil.Kč, s odůvodněním vyšetřovatele Drahoty, že jedná na přímý pokyn SZ Havla a jedná se o majetek, který jsem si měl pořídit za údajně ukradenou dotaci 15,5 mil.Kč.....

- pozice ÚOKFK došla ve vztahu ke mně až tak daleko, že tento útvar pokračoval v úkonech trestního řízení proti mně i poté, co Inspekce ministerstva vnitra konstatovala na základě vyšetřování, že tito policisté a tento útvar v letech 2005/6 spáchal trestnou činnost, když odmítl konat a zničil důkaz na pokyn vedení útvaru...

- **moje zkušenost s ÚOOZ v roce 2006/7 byla následující:**
 - především – oslovili mne oni – konkrétně Hynek Vlas za přítomnosti Lenky Kousalové, jakéhosi Davida a dalších – s tím, že informace, které dostali o mé situaci (byl jsem vydírán Péťou, odmítal jsem se podílet na dotačním podvodu při získání dotace do Budišova) od Janka Kroupy, korespondují a potkávají se s informacemi, ke kterým se údajně dostali při vyšetřování jiné trestné činnosti (neprozradili jaké)
 - po opakované schůzce a na základě dobrozdání Janka Kroupy, jsem začal s nimi otevřeně komunikovat a dal jim k dispozici naprosto vždy a vše co chtěli o mém podnikání, projektech, lidech, smlouvách, účetnictví, firmách....
 - vyšetřovatel Tibor Levai, který čím dál víc přebíral otěže vyšetřování, byl evidentně schopen velmi dobře chápat ekonomické, finanční a politické parametry činnosti skupiny kolem Doležela, bylo vidět, že má ekonomické vzdělání a právě jemu jsem osobně předával veškerou listinnou agendu o mně, firmách, projektech, účetnictví...
 - když mi plk. Tibor Levai na začátku roku 2007 sděloval, že se vše otáčí, půjde to do pr.... a že on končí.... bylo mi jasné, že přišel bod zvratu – bylo to při výslechu mne jako svědka, kdy mne vyslyšal SZ Havel... a z otázek, dikce, špatně skrývaných konstrukcí v pozadí, bylo zjevné, že mu jde o jediné: mne dostat na stranu obviněného a celou kauzu otočit
 - to, co dělal, byla replikace tehdy již veřejných obvinění proti mně ze strany Jourové a Paroubka – že jsem chtěl pouze zakrýt vlastní trestnou činnost a Jourová mi stála v cestě, tak za to zaplatila a že jsem se zapojil do snahy přes Jourovou zničit Paroubka....
 - osobně se dnes po letech domnívám, že už tehdy Havel zkoušel realizovat konstrukci o mém dotačním podvodu a následném parní špinavých peněz, ale protože není až tak rychle kreativní a hlavně neměl v policistech z ÚOOZ k ruce potřebný a ochotný aparát, tehdy mu ten pokus ještě nevyšel, lépe řečeno, to nebyl schopen dotáhnout
 - to výše uvedené, **o prvním pokusu Havla mne stíhat a zastavit tak kauzu Budišov již na přelomu 2006/7 a to pořád ještě na půdorysu kauzy Budišov – ovšem již ve vztahu k projektu Bono Publico Čechy**, považuji samozřejmě za relevantní ve vztahu k dalšímu stíhání v téže věci v roce 2009-10, které se mělo rozeběhnout na základě jakýchsi interních poznatků vyšetřovatele – v roce 2009 již ÚOKFK!!!!
 - tyto poznatky ovšem nebyly žádné jiné než v roce 2006/7, změnilo se však jedno podstatné: po všech marných pokusech mne stíhat, dosáhl Havel přidělení věci ÚOKFK = Drahotovi, Knappové, Danielové...
 - a pak se změnila ještě jedna okolnost: zemřel obžalovaný Péťa....
 - moje poslední setkání s Hynkem Vlasem, Praha po nástupu Kubiceho na ministerstvo vnitra – velmi pokorně mi vysvětloval, že Honza pro mne nemůže vůbec nic udělat a že se s ním vůbec o tom nedá mluvit, protože je tak hyperkorektní, že to vůbec nepřipadá v úvahu, aby

něco takového jako je odsouzený architekt Řičář řešil..., pouze mi sdělil: Havel má za moji likvidaci slíbenou odměnu – víc nechtěl říct....

- moje poslední setkání s Tiborem Levaiem, Tábor jaro 2011 – hořekoval nad tím, že Havel se snad zbláznil, že se s ním vůbec nemůže spojit, aby zjistil, co je v pozadí mého stíhání... a vždycky spolu normálně chodili na kafe..., on sám mi nijak pomoci nemůže, ale kdyby prý někdo chtěl zpochybnit kauzu Budišov (což už tehdy byl stav absolutní – nikdo nepochyboval o tom, že já jsem zločinec a Jourová oběť!), tak prý ať ho klidně pozvou k soudu, že jim to tam vše natvrdo řekne...
- **pokusy o mojí kriminalizaci v letech 2007–9 navazovaly jeden na druhý...**
 - postupně různí vyšetřovatelé zmapovali veškeré moje aktivity za předchozí roky, všechny mé projekty, firmy, obchodní smlouvy, kontakty... a více nebo méně přátelsky mi prozrazovali, o co se jedná – zadání ze shora něco na mne najít...
 - Havlův pokus v roce 2006/7 – ztroskotal evidentně na odporu ÚOOZ ještě pod vedením Kubiceho – nechtěli ze „svého“ svědka nechat vyrobít zločince...
 - Neopolis – snaha obrátit vše proti mně nevyšla, vyšetřování zastaveno
 - Torkret - vojenské hroby, ve vší tichosti raději vyšetřování zastaveno – hrozilo, že se obrátí proti někomu jinému
 - projekty pro ČSTV - vyšetřování zastaveno
 - projekty pro Budišov - vyšetřování zastaveno
 - atd, atd, neustále jsem byl policisty z Programu vožen k výsledkům, neustále jsem dostával nové informace, kdo se mne snaží kriminalizovat a kdo podal trestní oznámení nebo podnět (většinou Péťa, obec Budišov, advokát Doležela a Péti...)

policejní Program na „ochranu“ svědků jako pojistka mé likvidace

- tato „ochrana“ pro mne vedle naprosté ztráty svobody, absurdní změny identity, neskutečných útrap pro mojí manželku a děti, ztráty kontaktů s rodinou (moje maminka umírá pár dní po ukončení tohoto „programu“ poté, co jsme v podtatě 4 roky neměli možnost komunikovat....), útrap stěhování, ztráty možnosti pracovat v oboru.... znamenala také:
- **fatální nemožnost se efektivně bránit a obhajovat**, protože:
 - **neměl jsem žádnou šanci vybrat a zvolit si advokáta** – dostal jsem možnost výběr konzultovat pouze s bratrem Václavem, výsledkem byl jeho advokát JUDr. Martin Köhler ...
 - ten v kritický okamžik – před závěrečným prostudováním spisu – přestal ze den na den konat a nakonec mi prostřednictvím policistů z „programu“ **vypověděl plnou moc...**
 - údajně z důvodu nemožnosti obhajoby kvůli nepřekonatelným překážkám kvůli "programu"

- údajně vnímal strach mne jako klienta v programu a z toho vycházející neochotu podnikat kroky nutné k efektivní obhajobě
 - efektivní **komunikace mezi námi byla zcela nemožná a vyloučená**
 - naše schůzky - velmi obtížně dohadované a vždy až po dlouhé době realizované policií, probíhaly za přítomnosti PČR
 - dále jsem **neměl vůbec žádnou možnost obstarávat důkazy obhajoby** – cestovat, dostat se k podkladům a dokladům....
 - z důvodu podmínek daných „programem“ **jsem nemohl u sebe ani mít sdělení obvinění, natož jakékoliv materiály pro obhajobu, vše jsem musel odevzdat PČR**
 - byla zcela vyloučena komunikace s medií a tím reakce na vytvářenou situaci kolem mne a mého obvinění
- příslušníci speciálního útvaru, kteří mne a moji rodinu „chránili“ **znali od počátku cíl:**
 - již na konci roku 2006 mi důstojník z Útvaru, zajišťujícího „program“ při vyplňování vstupních dotazníků sděloval: to nevyplňujte, to vyplníte, až budete ve vězení
 - po ukončení programu „ochrany“ několik dní před vynesením odsuzujícího rozsudku u Městského soudu v Praze mi jiný důstojník téhož útvaru sdělil zdrcující skutečnost: měl jste s tím počítat – minimálně 95% našich „chráněných svědků“ skončí ve vězení....
 - kruh se uzavřel...

Všichni „moji“ advokáti...

- **JUDr. Martin Köhler**
 - jeho „nevolba“ z mé strany byla výsledkem absolutní nemožnosti podniknout cokoliv pro výběr advokáta a přípravu obhajoby s výjimkou policií povoleného telefonátu bratru Václavovi, který zřejmě udělal jedinou možnou věc – doporučil mi svého advokáta....
 - ten byl statečný až do okamžiku, kdy obhajobu v kritický okamžik položil
 - myslím, že případ pochopil jako příběh relativně dobře, ovšem chyběla právní kompetence a zkušenost, která by toto pochopení vtělila do efektivní obrany ve všech podstatných náležitostech a možnostech
 - zcela selhal absencí nezbytných kroků – napadení konfuzního a nepřezkoumatelného sdělení obvinění, napadení nepřislušnosti SZ Havla, napadení podjatosti policie ÚOKFK, vyžádání znaleckého posudku, napadení nemožnosti obhajoby z důvodu „programu“, atd.... v těchto nejpodstatnějších aspektech neudělal vůbec nic
 - je pravda, že JUDr. Köhler navrhoval po mimořádně brutálním Havlově předběžném opatření na zajištění majetku cizí osoby – Josefa Semráda - v hodnotě cca 80 mil.Kč na konci roku 2009 (s tvrzením, že se jedná o majetek můj) podat na Havla trestní oznámení.... - ovšem i já jako laik jsem dospěl k závěru, že toto je poháněno více

vztekem a touhou se zviditelnit, než právní kompetencí a reálností dosažení pozitivního výsledku – proto jsem s tímto krokem nesouhlasil

- od seznámení se spisem jsem neměl žádného advokáta... až do okamžiku několika týdnů před zahájením procesu před Městským soudem v Praze

- **JUDr. Milan Hulík**
 - vybral jsem ho v zoufalé situaci, jsa stále ještě v „programu“ = bez možnosti pohybu a konzultací a s blížícím se termínem soudu
 - moje motivace byla idealistická – domníval jsem se, že člověk, který hájí za komunistického režimu disidenty, který dokázal pomoci Hučínovi... dokáže pomoci i mně
 - to jsem samozřejmě neměl a nemohl mít ani tušení o tom, že jeho bratr byl agentem STASI, že Hučínovi nepomohl on, ale Stanislav Devátý a nikoliv právnícky, ale parajusticí - politickým zákulisním jednáním o ukončení kauzy
 - bohužel jsem se nechal také ovlivnit tím, že Hulík zastupoval Kubiceho...
 - a nevěřil jsem své intuici, že jeho motivace může být někdy také prvosignální a nízká – to když se mi přiznal, že vlastně chtěl zastupovat Jourovou, protože se mu zdálo, že je chudák ženská a byla mu sympatická – to došlo naplnění v roce 2013, kdy se stali nejbližšími spolupracovníky ANO 2011 – Jourová jako místopředsedkyně a Hulík jako garant programové komise strany...
 - ještě týden před zahájením soudu nechápal meritum věci a já jsem věřil, že se to zlepší poté, co nastuduje spis – to se ovšem nikdy nestalo, Hulík spis nenastudoval a věc nikdy nepochopil
 - v průběhu řízení u Městského soudu v Praze ani jednou!!! neprokázal cokoliv, co by se dalo označit jako projev obhajoby klienta jeho advokátem, nebyl schopen formulovat dotazy obhajoby vyslychaným osobám – vše jsem připravoval já, on pouze četl a řadu dotazů odmítl přečíst pro jejich údajnou agresivitu
 - v průběhu soudního řízení opakovaně usínal, nebyl schopen formulovat žádné návrhy na doplnění důkazů nebo svědků, jeho závěrečná řeč byla výrazem naprostého nepochopení situace
 - absolutně nebyl schopen pokusit se napravit pochybení JUDr. Köhlera – absence napadení konfuzního a nepřezkoumatelného sdělení obvinění, napadení nepříslušnosti SZ Havla, napadení podjatosti policie ÚOKFK, vyžádání znaleckého posudku, napadení nemožnosti obhajoby z důvodu „programu“, atd.... v těchto nejpodstatnějších aspektech ani on neudělal vůbec nic
 - po vynesení rozsudku pohřbil své angažmá a mne osobně svým vyjádřením, že se teprve poradí s klientem a zváží, zda se odvolá proti prvoinstančnímu rozsudku (7 let, konfiskace majetku, zákaz podnikání na 5 let)
 - při přípravě odvolání nebyl schopen udělat jediný konstruktivní krok, ani ten , který slíbil udělat... - pouze požadoval další peníze...
 - nakonec přece jen něco na Hulíkovu obhajobu: přisedící soudci Sotolářova senátu Městského soudu v Praze se v průběhu líčení opakovaně a samozřejmě velmi utajeně a s

obavami vyjadřovali, že to celé je „druhá Horáková!“, že je to strašné... a tam sice nic není, ale nedopadne to dobře... a dále:

- předseda senátu Sotolář v průběhu líčení označil Jourovou samotným, familiárně zdobnělým vlastním jménem „Věrka“ - poté, co byl mimicky a gesticky upozorněn SZ Havlem, se začervenal a opravil: „Jourová“... a k tomu:
 - Sotolář ani jednou nevyslyšel Hulíkovu = moji žádost, aby napomenul SZ Havla, který se zcela nepokrytě, hlasitě a přeexponovaně vysmíval z jeho pohledu nekonvergentním výpovědím a svědkům, polohlasně, mimicky a gesticky je dehonestoval a dával tak Sotolářovi prvosignální permanentní komentář ke všemu, co se v soudní síni odehrálo, neboli...
 - tváří v tvář Havlovi nejasnému – o to však patrně silnějšímu zadání a slíbené odměně v pozadí, tváří v tvář ustrašeným a poddajným přisedícím soudcům... by patrně nikdo jiný nedopadl jako obhájce lépe, přesto...
- **JUDr. Anna Burdová**
- dostal jsem se k ní po tragickém výsledku Hulíkova angažmá a poté, co bylo evidentní, že Hulík není schopen napsat ani čárku smysluplného odvolání proti rozsudku Městského soudu v Praze
 - Burdová kauzu z větší části pochopila, vymyslela strategii obhajoby pro odvolání, podnět k SPZ a dovolání (vše se zásadní pomocí dalšího - skrytého advokáta Judr. Šípa), ovšem před vrchním soudem, médií, Městským soudem, Havlem atd. osobně selhala, patrně z důvodu obav o svou praxi a z důvodu svého osobnostního profilu (slušná, korektní, vzorná, spíše submisivní, inteligentní, neagresivní, fatalistka, pragmatik v zájmu přežití... snad nejlépe ji vystihuje vypůjčené: AUDI, VIDE, TACE, SI VIS VIVERE CUM PACE)
 - jedno je nesporné: v rámci jednání dovolacího = Vrchního soudu v Praze byla JUDr. Burdová šikanována a bylo jí nepokrytě vyhrožováno senátem pod vedením JUDr. Zelenky poté, co si „dovolila“:
 - poukázat na nepříslušnost SZ Havla od počátku trestního řízení a na její pochybné zdůvodňování zcela nekompetentním!!! dopisem NSZ v podání patrně „stážisty“ JUDr. Fialy (nebyl v té době v seznamu SZ na NSZ v Brně)
 - na nutnost posoudit pravdivost soudem tvrzených lživých údajů = nákladů budoucího projektu znaleckým posudkem... a takový znalecký posudek se pokusila soudu předložit – posudek byl odmítnut...
 - poukázat na zjištění Inspekce ministerstva vnitra z roku 2011, podle kterého se ÚOKFK ve vztahu ke mně v roce 2005-6 dopustil tretné činnosti, když odmítl šetřit podnět a zničil důkazy...
 - šikana a výhrůžky spočívaly v hrozbě kárného řízení ČAK a v psychologickém nátlaku – spojenými silami senát a Havel....
 - o řízení u VS v Praze se informovala JUDr. Kasalová, někdejší předsedkyně KS v Plzni a sdělila mi následující: Zelenka jí měl říci, ať se tomu obloukem vyhne, že je vše dané předem, architekt to schytá naplno, ostatní kromě architekta z toho budou venku...

Kasalové komentář po rozhovoru s Zelenkou: je tam politické zadání z osobně Havlem....

- chybí jí motivace (nemůžu platit), další invence, odvaha k čelnímu střetu, agresivita, ochota k medializaci, vůle k vítězství, entuziasmus a především: ÉTHOS...
- šokující: v roce 2011, několik týdnů poté, co jsem po předchozích konzultacích JUDr. Burdové udělil plnou moc k zastupování v kauze, nastupuje do její společné kanceláře s JUDr. Bezděkem nová sekretářka – bývalá asistentka Borise Havla na VSZ v Praze..... neuvěřitelné, ovšem Burdová mi to nezatajovala, ujišťovala mne, že ta holka je loajální a že nehrozí žádné nebezpečí....
- a znovu - tragické a symptomatické: na podzim 2012 do sdílené kanceláře nastupuje jako koncipientka Věra Jourová, podle slov JUDr. Burdové přes její odpor a na základě toho, že byla dalšími advokáty ve sdružení přehlasována.... údajně ji v kanceláři ještě neviděla, svoje dokumenty má prý zamčené v plechovém trezoru a do databáze prý nemá Jourová přístup....., místo tam dostala údajně na přímělu JUDr. Brücklera (býv. vojenský prokurátor jako Havel?), který jí jako její advokát propásl termín, aby mohla inkasovat další miliony odškodného za svoje stíhání...., údajně aby nevymáhala na něm náhradu škody, zařídil jí stáž v kanceláři u bývalého kolegy JUDr. Bezděka (se kterým se prý kdysi rozešli ve zlém a rozdělili kancelář....), kterou čistě náhodou sdílí i JUDr. Burdová!?!)
- **a všichni další, kteří mne od roku 2010 odmítli zastupovat:**
 - JUDr. Stanislav Devátý – je prý vyčerpaný
 - JUDr. Klára Samková – další kauzu jako Čunek by nepřežila
 - JUDr. Mališ a Nevrkla – nechtějí přijít o státní zakázky
 - JUDr. Kalvoda – cítí se podjatý – poskytoval prý posudek ve prospěch Jourové nicméně přislíbil ev. pomoc při stížnosti k ústavnímu soudu?!?
 - JUDr. Křivánek - dtto
 - prof. JUDr. Fenyk – nemůže jako counsel nadnárodní AK White&Case
 - JUDr. Kříženecký – je prý špinavost, ale je to prý marné
- **nebo mi jakkoliv pomoci:**
 - JUDr. Eliška Wágnerová – věnuje se prý politice a ne právu
 - JUDr. Jiří Pospíšil – SPZ prý až po rozhodnutí u NS, mezitím dominoval...

Pozn.: ministr spravedlnosti Pavel Blažek (ODS) podal v kauze Jaroslava Šmída, manžela bývalé koulařky Heleny Fibingerové SPZ (Šmíd v opilosti způsobil nehodu, při které zemřel šestatřicetiletý cyklista - Jihomoravské soudy mu v roce 2011 pravomocně uložily trest 3,5 roku ve vězení). **Blažek se domníval, že justici ovlivnil tlak médií a veřejnosti!!!!**

